

Rapport

Rapport over een klacht over Belastingdienst/Limburg te Roermond.

Datum: 10 oktober 2012

Rapportnummer: 2012/165

Klacht

De Belastingdienst/Limburg heeft een onderzoek uitgevoerd bij het bedrijf van een cliënt van verzoeker. Verzoeker klaagt erover dat een bij dit onderzoek betrokken ambtenaar van de Belastingdienst nauwe banden heeft met een concurrerend bedrijf.

Bevindingen en beoordeling

I Bevindingen

Y BV, het bedrijf van een cliënt van verzoeker is verwickeld in een civielrechtelijke procedure met Z BV. Z BV en Y BV zijn concurrenten van elkaar. Onderwerp van de procedure is een claim tot vergoeding van door Y BV geleden schade als gevolg van de handelwijze van Z BV. Een medewerker van de Belastingdienst is tevens bestuurder van stichting L. Deze stichting is enig aandeelhouder van L BV. De echtgenote van betreffende medewerker is bestuurder van L BV. L BV is op haar beurt bestuurder van Z. BV. Volgens verzoekers cliënt heeft de betreffende medewerker van de Belastingdienst tijdens de rechtszitting van 28 april 2011 in de zaak tussen Z BV en Y BV uitspraken gedaan over verzoeker die buitengewoon grievend waren en die door verzoekers cliënt als bijzonder storend werden ervaren.

Naar aanleiding daarvan wendde verzoeker zich bij brief van 16 mei 2011 met een klacht en verzoek om informatie tot het Ministerie van Financiën (hierna: ministerie). Naast de klacht betreffende de uitspraken die door de medewerker van de Belastingdienst gedaan zouden zijn, klaagde verzoeker er tevens over dat deze medewerker op bovengenoemde rechtszitting vertrouwelijke informatie had verstrekt over zijn cliënt en over hemzelf die volgens verzoeker alleen afkomstig kon zijn van de Belastingdienst. Het betrof informatie aangaande bedrijfsgegevens die aan de Belastingdienst waren verstrekt ter zake van aanslagen/aangiften vennootschapsbelasting, omzetbelasting, loonbelasting of invoerheffingen.

Verzoeker verzocht het ministerie hem mee te delen in hoeverre de betreffende medewerker van de Belastingdienst toegang had tot informatie met betrekking tot bovengenoemde aanslagen en aangiften of bevoegdheden tot het verstrekken van informatie betreffende de opsporing zoals onder meer het uitvoeren van controles door de Douane c.q. welke contacten deze medewerker van de Belastingdienst onderhield of had onderhouden met buitenlandse opsporingsdiensten.

Voor verzoeker was het onbegrijpelijk dat een ambtenaar in een dergelijke functie tegelijkertijd als bestuurder in concurrentie trad met de onderneming van zijn cliënt.

Naar aanleiding van zijn klacht, werd verzoeker op 1 juni 2011 bij de Belastingdienst/Limburg uitgenodigd voor een gesprek. Op 5 juli 2011 volgde er een

inhoudelijke reactie van de Belastingdienst op de brief van 16 mei 2011.

De Belastingdienst haalde onder andere aan dat verzoeker tijdens het gesprek van 1 juni 2011 was gevraagd welke concrete bewijzen er voorlagen waaruit zou blijken dat de betreffende medewerker van de Belastingdienst zijn veronderstelde bevoegdheden te buiten was gegaan. Verzoeker gaf toen aan dat hij door de advocaat van zijn cliënt geïnformeerd was over het feit dat de medewerker in kwestie tijdens de rechtszitting van 28 april 2011 had gezegd dat de onderneming van zijn cliënt slechte bedrijfsresultaten had behaald. Volgens verzoeker was dat informatie welke slechts zeer beperkt beschikbaar was. Verder bracht verzoeker tijdens het bovengenoemde gesprek in dat de containers bestemd voor de onderneming van zijn cliënt door de Douane waren tegengehouden of opengemaakt.

De Belastingdienst liet hierop onder meer het volgende weten:

“Zeker omdat wij bijzondere taken en bevoegdheden hebben hecht de Belastingdienst grote waarde aan de integriteit van haar medewerkers. Je gedragen ‘zoals een goed ambtenaar betaamt’ is eigenlijk de algemene spelregel voor integer handelen. De betekenis ervan is niet in één zin te beschrijven. Maar het houdt in ieder geval in dat een medewerker oprecht en betrouwbaar is. Het zich niet houden aan deze plicht, waaronder ook gedragingen in privé-tijd vallen, levert plichtsverzuim op. Indien een ambtenaar zich schuldig maakt aan plichtsverzuim kan hem een disciplinaire straf gegeven worden.

Daarnaast mag de ambtenaar de fiscale informatie die hij verkrijgt bij ambtelijke werkzaamheden niet verder bekend maken dan nodig is voor de uitvoering van belastingwetten. Deze geheimhoudingsplicht is van een zodanig belang dat het –zonder ontheffing – overtreden daarvan al snel zal leiden tot het in overweging nemen van een vergaande disciplinaire maatregel.

Dit is ook bekend bij (de betreffende medewerker van de Belastingdienst; N.o.) toen ik hem op indringende wijze over dit aspect van uw klacht, dat feitelijk voor een groot deel uw cliënt raakt en niet u, heb onderhouden. Hij heeft mij te kennen gegeven dat hij zich voor wat betreft de opmerking over de bedrijfsresultaten van uw cliënt heeft gebaseerd op informatie die afkomstig is van uitlatingen welke zijn gedaan aan zijn echtgenote en andere medewerkers van (Z BV; N.o.) door relaties van uw cliënt en van (Z BV; N.o.) en uit openbare bronnen. Hij verzekerde mij op geen enkele wijze gebruik te hebben gemaakt van gegevens van de Belastingdienst.”

Voorts gaf de Belastingdienst te kennen dat het controleren van goederenstromen een taak is van de Douane. De betreffende medewerker van de Belastingdienst was sinds 1 oktober 2001 niet meer werkzaam bij de Douane en had op dit werkterrein geen enkele bevoegdheid. De Belastingdienst zag daarom niet in op welke wijze de bedoelde medewerker van de Belastingdienst invloed zou hebben kunnen uitoefenen op de

controles die door de Douane onafhankelijk van de Belastingdienst worden uitgevoerd of zoals verzoeker had aangegeven bij het laten openmaken of tegenhouden van containers welke bestemd waren voor zijn cliënt.

Wat betreft de contacten met de buitenlandse belastingdiensten, liet de Belastingdienst weten dat dit een punt van kritische bedrijfsinformatie is en niet verder publiekelijk. Dit soort informatie wordt dus niet extern gecommuniceerd. Wel kon verzoeker er verzekerd van zijn dat de betreffende medewerker van de Belastingdienst hierin geen enkele rol speelde of over bevoegdheden beschikte.

In zijn klachtafhandeling deelde de Belastingdienst verzoeker tevens mee dat ondanks dat een groot deel van de opgesomde gebeurtenissen in zijn klacht gebaseerd waren op informatie van derden ("van horen zeggen") en vermoedens, de Belastingdienst de klacht over zijn medewerker wel als signaal had opgepakt.

Voor de Belastingdienst was op geen enkele wijze gebleken dat er concrete feiten voorlagen die reden vormen tot twijfel aan de integriteit van de betreffende medewerker van de Belastingdienst en achtte de klacht daarom ongegrond. Bij brief van 15 juli 2011 liet het ministerie verzoeker weten dat de bevindingen van het onderzoek door de Belastingdienst hem geen aanleiding gaven voor verder actie.

Verzoeker kon zich niet vinden in de klachtafhandeling van de Belastingdienst en het ministerie en wendde zich bij e-mail van 7 juli en brief van 31 augustus 2011 tot de Nationale ombudsman. Verzoekers klacht zag voornamelijk op de uitlatingen in het openbaar door de betreffende medewerker van de Belastingdienst en het direct/indirect benadelen van zijn accountants- en belastingadviespraktijk door de Belastingdienst/FIOD (hierna: FIOD). Hij liet in zijn klacht onder andere weten dat de bedoelde medewerker van de Belastingdienst in zijn functie als inspecteur/opsporingsambtenaar contacten onderhield met de FIOD en de Douane. Het bevreemde verzoeker dat de Belastingdienst er gemakshalve vanuit ging dat deze medewerker die bij de Belastingdienst werkte en toegang had tot allerlei informatie, daarvan geen gebruik zou maken als opsporingsambtenaar of in zijn functie als bestuurder van een met zijn cliënt concurrerende onderneming.

Daarnaast gaf verzoeker aan dat bij zijn cliënt opviel dat zendingen uit China vaak door de Douane zonder enige reden werden tegengehouden waardoor regelmatig vertragingen in de aflevering ontstonden. Voorts had zich een geval voorgedaan waarbij teruggave van omzetbelasting pas na herhaald verzoek en na een uitvoerige controle werd uitgevoerd.

Op 14 november 2011 stelde de Nationale ombudsman een onderzoek in naar de klacht van verzoeker. In zijn reactie op de klacht liet de Belastingdienst bij brief van 10 januari 2012 de Nationale ombudsman weten dat op 23 april 2010 een medewerker van de Belastingdienst, niet zijnde de bedoelde medewerker van de Belastingdienst, een

boekenonderzoek had uitgevoerd bij de onderneming van de cliënt van verzoeker. Verder gaf de Belastingdienst het volgende aan:

"Het initiatief tot het onderzoek is niet genomen door de Belastingdienst/Limburg maar door de FIOD-CPB. Het Centraal Punt BTW-fraude (CPB) is opgericht in het kader van een gecoördineerde landelijke aanpak en valt als zodanig niet onder de Belastingdienst/Limburg maar onder de Belastingdienst/FIOD-ECD te Haarlem."

Wat betreft de opmerking van verzoeker dat de betreffende medewerker van de Belastingdienst in zijn functie nauw betrokken zou zijn bij de FIOD en de Douane, liet de Belastingdienst weten dat op 1 juni 2011 door leden van het managementteam met de medewerker in kwestie was gesproken. In een door hem gegeven schriftelijke reactie stelde hij nadrukkelijk dat er door hem geen opdrachten tot controle of opsporing bij de onderneming van de cliënt van verzoeker waren gegeven.

Daarnaast gaf de Belastingdienst in zijn reactie aan dat de betreffende medewerker van de Belastingdienst had aangegeven geen daadwerkelijk bestuur over onderneming Z uit te voeren en dit ook nooit gedaan te hebben. Hij was slechts voor de vorm bestuurder van Stichting L, die uitsluitend vanwege "estate planning" in het leven geroepen. Alle bestuurshandelingen en ondernemingsactiviteiten werden door zijn echtgenote en de overige medewerkers van de werkmaatschappij en de houdstermaatschappij genomen en voor alle fiscale aangelegenheden was een belastingadvieskantoor ingehuurd.

Wat betreft de vraag van de Nationale ombudsman tot op welke hoogte belastingambtenaren in een dergelijke positie controle mogen uitvoeren bij een bedrijf in dezelfde branche als die van henzelf, gaf de Belastingdienst te kennen dat de maatstaf is dat de onafhankelijkheid van de ambtenaar niet (schijnbaar) in gevaar gebracht wordt of het risico daarop bestaat. In verband hiermee worden geen nevenwerkzaamheden verricht die leiden of zouden kunnen leiden tot (de schijn van) belangenverstrengeling, botsing van belangen en schade aan het aanzien van de dienst of van het ambt. In dat kader mogen ambtenaren van de Belastingdienst geen enkele controle uitvoeren bij een bedrijf in dezelfde branche als die van henzelf. In deze kwestie was het niet de betreffende medewerker van de Belastingdienst geweest die de controle had uitgevoerd dan wel bij de controle in welk opzicht dan ook betrokken was geweest, aldus de Belastingdienst.

Op de vraag van de Nationale ombudsman in hoeverre belastinginspecteurs in het algemeen nevenwerkzaamheden mogen hebben in de bedrijfssfeer en welke regels daaraan zijn verbonden, reageerde de Belastingdienst als volgt:

"In het Reglement Personeelsvoorschriften Belastingdienst is opgenomen dat als de voorgenomen nevenwerkzaamheden het drijven van handelen of het verrichten van commerciële activiteiten betreffen, de ambtenaar het bevoegd gezag van deze nevenwerkzaamheden op de hoogte zal moeten stellen, aangezien het hier om

nevenwerkzaamheden gaat die het dienstbelang voor zover dat in verband staat met de functie vervulling, kunnen raken.

Zijn indirecte betrokkenheid bij de onderneming van zijn echtgenote (middels medefinanciering) heeft betrokken ambtenaar vóóraf besproken met de vertrouwenspersoon integriteit binnen de regio en vervolgens als zodanig ook meegedeeld aan zijn direct leidinggevende.”

Het standpunt van de Belastingdienst over de klacht, was het volgende:

“Integriteit is een kwaliteitskenmerk voor het functioneren van personen en organisaties. Het geeft niet alleen de mate van onkreukbaarheid en betrouwbaarheid aan, maar is ook een maatstaf of iemand zich in zijn handelen laat leiden door de normen en waarden die kenmerkend zijn voor goed ambtenaarschap. Om de integriteit te waarborgen rust op rijksambtenaren dan ook de verantwoordelijkheid om steeds de grens te bewaken tussen gewenst en ongewenst gedrag.

Gelet op het feit dat door de klacht van (verzoeker; N.o.) de schijn van belangenverstremgeling wordt gewekt is betrokken medewerker dan ook dringend geadviseerd om zodanige maatregelen te treffen dat er geen sprake is en/of kan zijn van welke schijn van belangenverstremgeling dan ook.”

6. In een brief van 6 juni 2012 reageerde de medewerker van de Belastingdienst op het toegezonden verslag van bevindingen. Hij benadrukte dat Stichting L geen onderneming uitvoert maar slechts het doel heeft: "het beheren, administreren en bewaren van aandelen en het uitoefenen van aan die aandelen verbonden rechten, zoals het stemrecht." In tegenstelling tot hetgeen verzoeker stelde, was hij dus geen bestuurder van een met de onderneming van zijn cliënt concurrerende onderneming. Betreffende medewerker gaf aan uitsluitend bestuurder te zijn van Stichting L.

De notaris verklaarde op diens verzoek dat hij door deze structuur op geen enkele wijze een bestuursfunctie uitoefende in de onderneming van zijn echtgenote. Juist omdat hij elke schijn van belangenverstremgeling wilde voorkomen. Daarnaast achtte betreffende medewerker de opmerking van verzoeker - dat zijn klacht voornamelijk zag op uitlatingen die door hem in het openbaar zijn gedaan - onjuist. Hij liet daarbij het volgende weten:

"Ik heb enkel in een besloten rechtszitting ten overstaan van de rechter, en op diens verzoek, medegedeeld dat verzoekers cliënt wel eens, mocht hij door de rechter in het ongelijk worden gesteld en schadeplichtig worden jegens gedaagden (waaronder ikzelf), betalingsproblemen kon krijgen omdat geluiden die ik via mijn echtgenote en derden (waaronder openbare bronnen) had vernomen in die richting wezen. Hierop heeft de rechter verzoekers cliënt veroordeeld tot het stellen van een bankgarantie."

Bij brief van 10 augustus 2012 gaf de Belastingdienst in zijn reactie op een nadere vraag van de Nationale ombudsman aan dat de door de medewerker gekozen en door de notaris geadviseerde structuur - bestuurder van Stichting L- een gebruikelijke structuur is om aandeelhoudersrechten af te scheiden van het daadwerkelijke bestuur. Ten slotte liet de Belastingdienst het volgende weten:

"De Belastingdienst/Limburg is verder van mening dat door deze structuur, aangevuld met het uitsluitend door zijn echtgenote uitvoeren van de bestuurshandelingen en ondernemingsactiviteiten, (de betreffende medewerker; N.o.) voldoende maatregelen heeft getroffen om de schijn van belangenverstremgeling in dit opzicht tegen te gaan. Het dringend advies om zodanige maatregelen te treffen dat er geen sprake is en/of kan zijn van welke schijn van belangenverstremgeling dan ook, zoals genoemd in de brief van 10 januari 2012, ziet op toekomstige situaties. In die zich mogelijk voordoende situaties heeft de Belastingdienst/Limburg voor ogen dat (de betreffende medewerker; N.o.) niet zelf in persoon optreedt, maar zich laat vertegenwoordigen."

Op 21 september 2012 liet de desbetreffende ambtenaar weten dat er op 12 september 2012 een rechterlijke uitspraak is gekomen in de civielrechtelijke procedure tussen Y BV en Z BV. Hij liet daarbij weten dat de vorderingen van Y BV op alle gedaagden zijn afgewezen en dat in reconventie de vorderingen van Z BV zijn toegewezen. Daarmee heeft de rechtbank beslist dat Z BV, waaronder hij zelf, niet onrechtmatig heeft gehandeld en dat Y BV (de cliënt van verzoeker) wel onrechtmatig heeft gehandeld, aldus de betrokken medewerker.

II Beoordeling

7. De Nationale ombudsman toetst in dit geval aan het vereiste van integriteit. Dit houdt in dat de overheid integer handelt en een bevoegdheid alleen gebruikt voor het doel waarvoor deze is gegeven. Dit impliceert onder meer ook dat een overheidsinstantie zich actief opstelt om

elke schijn van belangenverstrengeling te vermijden.

8. De essentie van de klacht zoals die in onderzoek is genomen, is dat bij een onderzoek van de Belastingdienst naar een bedrijf van een cliënt van verzoeker, Y BV, een medewerker van de Belastingdienst, betrokken is geweest die nauwe banden heeft met een onderneming, Z BV. Z BV is een concurrent van de BV, die het onderwerp van onderzoek was bij de FIOD. Blijkens informatie van de Belastingdienst is er in dit geval feitelijk geen sprake van een dergelijke situatie. De betreffende medewerker van de Belastingdienst is bij het bewuste onderzoek niet betrokken geweest. In zoverre mist de klacht feitelijke

grondslag.

9. Wat wel speelt is het volgende. De betrokken medewerker van de Belastingdienst was direct dan wel indirect betrokken bij Z BV, een concurrent van Y BV, het bedrijf van verzoekers cliënt. Z BV en via zijn betrokkenheid met die BV ook de betrokken medewerker van de Belastingdienst waren met Y BV verwickeld in een civielrechtelijke procedure. Volgens verzoeker heeft de betrokken medewerker van de Belastingdienst tijdens een rechtszitting van 28 april 2011 informatie ingebracht die afkomstig was uit de systemen van de Belastingdienst. Voorts stelt verzoeker dat de betrokken medewerker van de Belastingdienst in zijn functie bij de Belastingdienst nauw betrokken zou zijn bij de FIOD en de Douane en via die connectie op ontoelaatbare wijze invloed had uitgeoefend ten nadele van Y BV c.q. verzoeker. Tijdens het onderzoek is niet gebleken dat de betrokken medewerker van de Belastingdienst misbruik heeft gemaakt van zijn positie bij de Belastingdienst door op ongeoorloofde wijze informatie uit de systemen te halen om te gebruiken in de eerdergenoemde gerechtelijke procedure. Gezien de positie van de betrokken medewerker van de Belastingdienst en de afbakening van bevoegdheden tussen de verschillende geledingen van de organisatie van de Belastingdienst is het verder niet aannemelijk dat de betrokken medewerker van de Belastingdienst anderszins uit hoofde van zijn functie invloed heeft uitgeoefend ten nadele van Y. BV en of verzoeker. De betrokken medewerker van de Belastingdienst heeft ook aangegeven dat er door hem géén opdrachten tot controle of opsporing bij de onderneming van de cliënt van verzoeker waren gegeven. De conclusie moet dan zijn dat ook in zoverre niet kan worden vastgesteld dat sprake is geweest van onoirbaar handelen van de betreffende medewerker van de Belastingdienst in relatie tot het vereiste van integriteit.

10. Wel is van belang te bezien in hoeverre in het verlengde van het bovenstaande het verrichten van nevenwerkzaamheden door medewerkers van de Belastingdienst moet worden beoordeeld en hoe dat uitpakt in het onderhavige geval. De Nationale ombudsman vindt met de Belastingdienst dat er geen nevenwerkzaamheden mogen worden verricht die leiden of zouden kunnen leiden tot (de schijn van) belangenverstremgeling, botsing van belangen en schade aan het aanzien van de dienst of het ambt. Indien bij het verrichten van nevenwerkzaamheden hiervan geen sprake is, vindt de Nationale ombudsman dat het te billijken is dat een medewerker van de Belastingdienst privé direct dan wel indirect betrokken kan zijn bij een onderneming. Immers, het gaat vaak ook goed en bovendien sluit dit aan bij de realiteit dat het op enigerlei wijze deelnemen aan het economische verkeer door medewerkers van de Belastingdienst gangbaarder is in de huidige maatschappij. Dat laatste heeft ook positieve kanten bijvoorbeeld het beter voeling houden met die 'buitenwereld'. Niettemin is dit een onderwerp dat uiterst gevoelig kan liggen.

De Nationale ombudsman stelt voorop dat het van belang is in deze zaak hoe de ambtenaar betrokken bij een civiele procedure, los van de uitkomst van de procedure - Y

BV is in het ongelijk gesteld en Z BV heeft gewonnen - zich gedraagt in die procedure.

Een burger moet erop kunnen vertrouwen dat een belastingambtenaar integer handelt. Daarom is het met name waar het gaat om de situatie waarin sprake is van nevenwerkzaamheden van wezenlijk belang hoe een ambtenaar zich buiten de directe uitoefening van zijn dienstbetrekking gedraagt. De aanwezigheid van een belanghebbende, tevens medewerker van de Belastingdienst, in een civielrechtelijke procedure waarin hij tevens uitspraken doet die ook afkomstig hadden kunnen zijn uit interne informatiesystemen van de Belastingdienst, levert hier een spanningsveld op.

De Belastingdienst ziet in de ingediende klacht aanleiding te concluderen dat de schijn van belangenverstrengeling wordt gewekt. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de Belastingdienst de betrokken medewerker van de Belastingdienst terecht inmiddels dringend heeft geadviseerd om zodanige maatregelen te treffen dat er geen sprake is en/of kan zijn van welke schijn van belangenverstrengeling dan ook. De desbetreffende medewerker treedt in de toekomst niet zelf in persoon op, maar laat zich vertegenwoordigen. Vanzelfsprekend impliceert dit ook dat een ambtenaar informatie uit hoofde van zijn functie op geen enkele manier doorspeelt aan zijn vertegenwoordiger.

Het gegeven dat de desbetreffende ambtenaar in de eerdergenoemde gerechtelijke procedure van Y BV tegen Z BV het woord heeft gevoerd, was reeds bij de Belastingdienst bekend bij de interne klachtbehandeling. Dit leidt dan tot de conclusie dat de Belastingdienst en het ministerie in de behandeling van de primair door verzoeker bij het ministerie ingediende klacht zijn tekortgeschoten. Immers, het had in de rede gelegen dat de conclusie dat de schijn van belangenverstrengeling is gewekt in de interne klachtbehandeling was getrokken. En de actie die in de reactie naar de Nationale ombudsman zijn verwoord, al was genomen bij de interne klachtbehandeling bij de Belastingdienst zelf. Daarmee heeft de Belastingdienst gedurende enige tijd een situatie waarin sprake was van schijn van belangenverstrengeling laten voortduren.

In zoverre is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Belastingdienst/Limburg, mist feitelijke grondslag waar het de betrokkenheid van de desbetreffende ambtenaar van de Belastingdienst bij onderzoek naar Y BV betreft. De klacht is gegrond op het punt dat de Belastingdienst niet al na de interne klachtbehandeling concludeerde dat sprake was van de schijn van belangenverstrengeling en daarop maatregelen heeft genomen. In zoverre is er gehandeld in strijd met het vereiste van integriteit.

Instemming

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennisgenomen van het feit dat de Belastingdienst zijn medewerker dringend heeft geadviseerd om zodanige maatregelen te treffen dat er geen sprake is en/of kan zijn van welke schijn van belangenverstrengeling dan ook.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Onderzoek

Op 8 juli 2011 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer D. te Nuth, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Limburg.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Limburg verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reacties van de betreffende medewerker en van de Belastingdienst/Limburg gaven aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen. De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

het verzoekschrift van 7 juli 2011

aanvullende brief van verzoeker van 31 augustus 2011

de brief 16 mei 2011 van verzoeker aan de Belastingdienst

de reactie van de Belastingdienst aan verzoeker van 5 juli 2011 aan verzoeker

de reactie van het Ministerie van Financiën aan verzoeker van 15 juli 2011

de reactie van de Belastingdienst aan de Nationale ombudsman van 10 januari 2012

de reactie van betrokken medewerker op het verslag van bevindingen van 6 juni 2012;

de reactie van de Belastingdienst aan de Nationale ombudsman van 10 augustus 2012.

2011.11380